

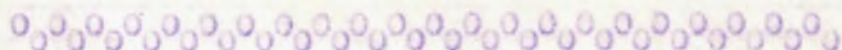
P S A V C I S O B E S

2.

Tapisérie - Modřín

Ano - již podruhé v prvním prázdninovém týdnu se vydavatelství TAPISÉRIE rozhodlo oběštatnit kamarády. Nesmyslně krátká doba, jež uplynula mezi vydáním prvního a druhého čísla, vás vůbec nemusí děsit, neboť nebude dodržena. Termín, název, forma, rozsah, obsah apod. jsou totiž otázkou nálady a času redakčního jedince. Jednotlivá vydání nebudou číslována, nýbrž označována podle barvy obálky /dnes tedy "Modřín"/. Ale ani to nemusí být dodrženo. Od Oběštatníků čekejte všechno možné.

Mnozí z nás chovají v paměti dnes již historický I. sraz psavců v Pečkách. Jednou ze součástí byla tematická povídka. Námětem k ní byla fotografie, zpodobňující jednoho z přítomných psavců /a také odběratelů našeho listu s usérnou, kytarou a kufrem v ruce. /Pamatuješ, Juane?/ Připomeňme si dnes jednu z vítězných prací. Autor Houle v ní využívá cenných životních zkušeností, na druhé straně však skromnost, s níž předpokládá, že každý je schopen vyniknout s kytarou jako on, se nám znalci zdá být poněkud felešný. Víme svý.

```
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X
X P O Z N E J S V O U V L A S T X
X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
```

Cheete trampovat, toulat se, být jeden den tady i onde, teď ve Spojených státech brněnských a za několik hodin již kdesi u Dunaje? Nic snažšího, kamarádi, mým způsobem lze projet i tři potluchy za večer, pokud jsou v jednom povodí. Zde je návod, a jak uvidíte,

není to tak složité, jak se zdá laikům. Potřebujete jednu starší kytaru, jeden speciálně upravený vodotěsný kufr, pevné nervy a rychlé nohy do začátku. Popis použití:

Přijedete na slezinu traperů s kufrem. Již teď se stáváte středem pozornosti a máte o popularitu postaráno. Předem si zjistíte, kde se pořádá další nejbližší potlach v povodí a v odpoledních hodinách ověříte cestu k řece či potoku. Pak se přihlásíte do kterékoliv soutěže, keď lze vyniknout v opačném slova smyslu, a vyčkáte zahájení. Vhodné je též /pokud pro vás není taková soutěž v dosahu/ při hymně sedět a mít klobouk na hlavě. Ale to není obvykle třeba. Pokud se chcete pobavit, soutěžíte takticky poslední. Ve chvíli, kdy po vás začnou létat kameny sa trampové řvou "Chceme jeho hlavu!", uchopíte své příslušenství a patřičnou rychlostí opouštíte potlach. Stráně lze podle potřeby sjíždět na kytarě. U řeky otevřete kufr, naskočíte, pádlujete kytarou a letíte vstříc novým slezinám a kamarádům. Zvlášť výhodné pro tzv. potlachové jezdce. Speciální kufry a vševýdržové kytary zatím nejsou k dostání, ale jedná se s národním podnikem Komunál o výrobě. Plány jsou zpracovány, neváhejte. Sheslem

"ZA TRAMPING DEBNĚJŠÍ"

vám radí

- Houla -

"Jime, co tam děláš u té vody?"

"Chytám ryby!"

"Na večeři?"

"Né. Na červy."

SUBIČKY

Když dávno
stannli u mé kolébky
Láska a Doud
Láska mi určila
milovat
a vypálila mi do srdce
svij čajch
Doud mi dal
neklid a toulání
a vyryl mi do srdce
moment vlnnosti
Tak se toulám
s miluji
ohně
vitr
a modré nebe

* Kostasa -

/Není bez zajímavosti, že se komarčíka Kos-
tasa teprve nedávno přeorientovala z milost-
né lyriky na trapnou poezii. A úspěšně, jak
svědčí honoráře z Třeborovského ohně v MS, které
byly prý hlavním důvodem./

• • • • •
-V.Ā.C.H.O.V.A.....S.Y.N.A.

Milé dítě, narodil ses a já ještě mimo ten-
to svět. Já a spinkáš, a na můj vkus příliš
mnoho brečíš. Ale prý rychle porosteš a já
si teda připravuju slova pro dobu, kdy budeš
schopen si rozumět a nebudeš si strkat pěst
do pusy, když k tobě budu moudře mluvit.

Lež si a nic ti nechybí, a taky ti nikdy

nic podstatného chybět nebude, protože jsi náš kluk a jsme tady na světě s tebou. Budeš si chodit po téhle rozmilé zemi a budeš dostávat tu pětky, tu jednotky, z matematiky, ze zeměpisu, a taky z chování a z občanské nauky, a všechno bude jednoduché a snadné. Jasně, protože my ti všechno vysvětlíme a určíme ti tu správnou cestu. Jenže, ví, chlapečku, určitě ti naše rady a péče budou protěp mysli, což je ostatně asi správné. Asi se s námi budeš hádat a budeš od nás dostávat nářez, neboť my to s tebou myslíme dobře. Víš, synu můj, nastane období hledání a zmatků, neboť, co se dá dělat, dětství není tak dlouhé, jak se nám do jisté doby zdá. Dospívání se tomu říká. A taky stárnutí. Uvážíš-li, co tě vlastně hledáš, zjistíš, že sám sebe. A že je to jaksi nesnadné, že se ztrácíš ve vlivu přátel, lásek, učitelů. Že víš od nich, jaký bys měl být, ale nevíš, jaký jsi. Že ti chybí místo, kde nebude nikdo, jen ty, soustředěný k úvaze o sobě.

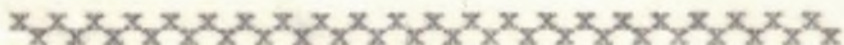
Milý synu, vem v tu chvíli tu divnou tašku s chlupama na svrchní straně a dej do ní pár věcí. Teda spakuj si tele, chei říct. Nech doma holení a tranzistor, rozhodni se pro pět věcí, které potřebuješ. Celtu, nůž, chleba, sirky a třeba dalekohled. Jeď někam a zamiř od nádraží k lesu, jdi a jdi a koukej se kolem sebe i pod nohy i na nebe. Jdi do únavy a ještě trochu déle. Poslouchej ticho obilného pole a ticho lesa ve dne i v noci, ticho krajiny s potokem i krajiny s lidmi na poli, sedni si na mezi i v hospadě. Dlouho mlč a pak se dej do řeči s někým, koho něde potkáš. Víš, synu, možná ti to nepomůže, možná už na kraji té cesty zamíříš místo k lesu do hospody, a tam zůstaneš, a ta tvá cesta pak bude mít jiný směr, než bych si přál. Víš, synu, není te zrovna jednoduché žít život. Snadno se z toho stane jenom existence. Sám

si musíš pomoci, chlapečku. A tak zamiř k tomu lesu. Až si budeš večer rozdělávat oheň, ať je to ohniště správné a zkus zapálit jednou sirkou. Pusť si ty chvíle ať na kůži, a myslí na svůj život, a taky na ty, které máš rád, nebo které nemáš rád, zkus to. Budeš tam sám, ale všechno to tam bude s tebou. Potom sevrať. /Ale nezapomeň po sobě uklidit ohniště./

Mpězná pak budeš víc chápat tenhle svět a budeš umět žít. A já to uvidím a budu rád.

A teď si vyndej prst z pusy.

-Inka -

Chvilky

maluju písmena
do ušmudlanýho dne
nosím tvář člověka
s touhou
po přemínku vlasů
ve větru,
po slávku děků
za něžný pohled,
po kvítku,
jenž vykvetl přes
noc
vedle mýho spacáku.

- Juan -

Mezi oblíbené skály našich trampů - skaláků patří Velký Kapucín, lidově zvaný Svině. Nachází se pod Hrubou skálou a z jeho vrcholu je nádherný rozhled po Skalním městě. Je dost vysoký - vyrovná se i masutím věžím v Pračově. Na vršek se dostanete snadno, kdosi /podle pověsti jeden populární poustevník/ opatřil kolmou stěnu jamkami na špičky bot a primitivními stupínky.

Jednou dorazila ke Kapucínovi smečka trampů a mlsně obcházela kolem. Pak se odhodlali a opatrně se soukali po stěně vzhůru. Zvláště jeden si počínal velice obezřele, takže ho ostatní museli přidržovat, aby si neublížil. Dolů to bylo ještě horší a když stanuli na zemi bez úrazů, jejich radost neznala mezí a vychloubání hráze.

V té chvíli se odkudsi přihnál asi šestiletý hošík, pohrdavým okem si změřil ještě rozechvělé trampy a s úžasnou jistotou, lehce a rychle vyběhl po stupíncích na Kapucína a stejně bezpečně sesvištěl dolů.

Trampové na tuto exhibici zírali jako opanení a pak se nasměle otázali:

"Hele, ty tam takhle lezeš dycky?"

"Dycky ne," odsekl chlapeček a utíral si špinavé ruce do trička, "jenom dyž du kolem."

STRAZKY ZVĚŘE

V prosterách noci
sražení vlastní slepotou
hledáme stezky zvěře.
Neviditelná stébla trav
klanící se zeší.

Marné se ženeme temnou houští
ve snaze najít
už konečně ten prasec
kam v horečnatých nocích
chodí pít zvuky lesa.
Nikdy ten kout nepoznáme
kam se chodí modlit zvěř.
Tenhle kout nesmí být znesvěcen
našim lidským hrdinstvím
pachem měst a našich podivných mozků.

Jenom ten
kdo dokáže líst jako vlk
a mít něžný pohled laně
smí poznat oltář lesa.
Ale z modlitběch
které tu slyšet
nám hovořit nikdy nedovede
protože jazyk lidský je příliš nedokonalý
a ostatní svyaly tak málo
málo schopné.

- Jenka -

NÁVRATY

Pentlička cesty
zahlídlá kraj lesa
a rozběhla se k němu.
Ohlédl jsem se neposledy.

Kdesi za kopcem
houkal vlak.

Tapi

TEST INTELIGENCE PRO ZAČÁTEČNÍKY

/s kulturním zážitkem/

Nastalo nám jaro. Sluníčko vysvitlo a příroda se započala haliti do zeleného hávu. Kupudivu se i můj salám zapojil do té velké jarní slavnosti a zezelenal. Později navíc zeleně ochlupatěl. A když pař jaro na svém sklonku jásavě pělo píseň lásky, zakousl jsem se i já, pln radostného očekávání, do rozdychtěného salámu. Avšak následovala hrůza - počal jsem silně vrhnouti a volati: "Saláme, saláme, cos mně to udělal?!"

Poučení --- není.

Kdo si přesto nějaký odnáší, ten je inteligent a má bod.

Kdo si žádný neodnes, ten je taky inteligent /ale ne inteligent za každou cenu! / a má taky bod.

Otázka ---- Což tedy není žádných blbců?

Odpověď --- Není, my všichni sme inteligenti /každej po svjm/, a kdo tomu nevěří, i ten je inteligent.

- Zdenka -

Planej monolog

Jestlipak sjede něco snít
z těchhle kolejí.
Dneska asi ne.
Dech je vidět
a mlha zahalila Hřeben.
Takhle mít rum,
snad maj ještě votevřino
a kdy pojede vlak?
A jsou dál vůbec koleje?
Kolik je asi Celsiů?
Dá se to přežít?
Proč mi došel tabák?
Kudy jel ten pacifik?
Co se tu dá rozštípat?
Jo, vohň, to je věc.
A mít tak rum.
Mám se vrátit?
A co když pojede vlak.
Domorodče, kterej den tu jezdí vlak?
Že dneska. Tolik štěstí najednou.
A po setmění, jo tak to se zdržel.
No, pojd se vohřát a nemáš žváro?
Ještě je dneska a tak máme čas.
Hele, ten chlap prej viděl vlak!!!
Někde v ouvozu.
Pojď jim proházet cestu.
Tak přeci jezdí dneska.

- Riki -

=====

Oběťastník - čtení pro autory uvedených prací
a hodné psavce, kteří posílají příspěvky.
Číslo "Modřín" vyšlo dne 5. 7. 1974 bez asis-
tence alkoholu a nikotinu. Píše Consul, kres-
lí Silpen. Obojím vládne redakční jedinec -

Tapi

